

[Formanden.]

handles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 304).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 62 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovbetændtgørelse nr. 520 af 22. december 1948 om midlertidige ændringer i reglerne om på-ligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i §§ 4, 5 og 13.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Ved min fremsættelse af dette lovforslag, forslaget til den årlige ligningslov i det andet høje ting, udtalte jeg, at ligningslovens forelæggelse var kommet til at høre til finansministerens faste årlige hverv. Jeg sagde endvidere, og det vil jeg gerne gentage i dette høje ting, at jeg oprigtig håber, at den samlede revision af vor skattelovgivning snart må være nået til sin afslutning. Det er et stort og omfattende arbejde, der

her er tale om, men jeg ville hilse det med glæde, hvis det skulle blive muligt for mig inden denne rigsdagssamlings afslutning at forelægge rigsdagen et samlet kompleks af lovforslag vedrørende skattelovsrevisionen.

De bestemmelser i det forelagte lovforslag, der foreslås forlænget med gyldighed for skatteåret 1950—51, er af midlertidig karakter. Det drejer sig om bestemmelser, som særligt var begrundet i de økonomiske forhold, som krigsvilkårene fremkaldte, eller som kunne praktiseres ved et enkelt års ligning uden nødvendige konsekvenser for senere ligninger. De fik kun gyldighed for et skatteår ad gangen og er med forskellige ændringer og tilføjelser videreført år for år.

Da de forhold, som har begrundet de pågældende lovbestemmelser, formentlig stadig må siges at gøre sig gældende, har jeg ment at måtte foreslå samtlige disse bestemmelser forlænget for skatteåret 1950—51. Til to af lovens bestemmelser er der dog foreslået visse ændringer, nemlig til § 4, stk. 2, der handler om børnefradrag, og til § 5, der giver regler om skattelempelse for alders- og invaliderentmodtagere og for personer, der er fyldt 65 år ved skatteårets begyndelse, forudsat at deres indkomster ikke overstiger de i loven fastsatte beløb. Fælles for disse bestemmelser er en ændring, der angår områdeinddelingen i henseende til skattefri fradrag.

Jeg vil gerne fremsætte nogle enkelte bemærkninger om disse ændringsforslag, og jeg skal ligeledes omtale nogle af de spørgsmål, der har været fremdraget under behandlingen i det andet høje ting.

Ændringsforslagene med hensyn til børnefradraget tilsigter på to punkter en forbedring; dels foreslås fradragsbeløbet forhøjet med 100 kr. for hvert barn, dels foreslås aldersgrænsen sat op fra 15 år til 16 år.

Det skattefri børnefradrag, som var fastsat i statsskatteloven af 1922, er siden da blevet forhøjet to gange, nemlig fra og med skatteåret 1941—42, og fra og med skatteåret 1946—47. Der blev derimod ikke foretaget nogen yderligere forhøjelse af børnefradraget samtidig med den forhøjelse af de skattefri fradrag for forsørgere og ikke-forsørgere, der blev gennemført ved udskrivningsloven for indeværende skatteår. Under hensyn til forhøjelsen af de nævnte personlige fradrag og til udviklingen i prisniveauet